

11 И когато вы доведатъ предъ соборища та, и предъ властелънства та, не грыжайтесь каквъ илъ що ще да ѿговорите, и що ще да речете:

12 Защото сътъи Дхъ ще въ наѣчи въ ѿный часъ ѿнъ (словеса) щото трбъва да речете.

13 И икъой ѿ народа тъ рече: Оѫчителию, речи на братя ми да раздѣли съ мене наслѣдие то.

14 А'исъсъ тъ рече: чевовѣчие, кой ме є поставилъ съдѣи илъ дѣлителъ наѧ въсъ;

15 И рече имъ: глѣдайте (хѣбавъ) и вардете съ ѿлакомство то: защото и да є артажъ икъомъ иманъ то, живото тъ не є ѿ нѣгу.

16 И рече имъ єдна прѣтча, и говореше: на єдинъ когатъ чевовѣчъ многъ жито се роди на нивы те.

17 И мѣслеше въ сѣбе си, и говореше: що да напрѣимъ; понеже нѣмамъ гдѣ да соберемъ плодовѣте мой.

18 И рече: това ще да напрѣимъ: ще да развѣлимъ житници те си и ще ги напрѣимъ по голѣмы: и ще да соберемъ тамъ сїчки те жита мой, и благополѣчъ та мой.

19 И ще речемъ на душа та си: душа, имашъ многъ добрини, нагощени за много

години: почивай, таждь, пий, и веселийсе.

20 А Ехъ тъ рече: безъмънъ чевовѣчъ; въ тѣмъ нощъ ще да поискатъ душа та ти ѿ тѣбе: а ѿнъ що си приготвилъ, комъ ще да бѫдатъ;

21 Така вѣва на ѿногоба, който сокира за сѣбе си, а не когатъ въ Ега.

22 И рече на оѹченици те си: за това ви говоримъ: не грыжайтесь за животата си, що ще да гадете: нито за тѣло то ви, во що ще да се ѿблечете.

23 Душа та є по голѣма ѿластие то, и тѣло то ѿ ѿблекло то.

24 Глѣдайте браны те, защо ни сѣватъ, ни жнатъ, който нито скрывалища, нито житници иматъ, и Ехъ ги храни: колко побече сте по добри вѣи ѿ птицы те:

25 Я кой ѿ въсъ, като се грыжа, може да пригадѣ на возвращатъ си єдинъ лакотъ;

26 Яко прѣче за всмѣ мѣлко то не можете, защо се грыжате за драги те;

27 Глѣдайте кріове те, каквъ растатъ: не трѣдатъ: и говоримъ ви: защо ни Соломонъ въ сїчка та своя слава се ѿблече, като єдинъ ѿ тѣа.

28 Яко трада та, коѧто є днѣсь на полѣ то, а оѹтрѣ се фжрла въ пещь та, Ехъ таکъ